

prima instanță – Gh. Gorun
instanța de apel – M. Anton, A. Panov, I. Secrieru

dosarul nr. 2ra-1461/13

ÎNCHEIERE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Adei Lazarev împotriva Întreprinderii Municipale „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” cu privire la repararea prejudiciului material

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Oleg Spînu, admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 august 2012 în partea în care au fost admise cerințele cu privire la recuperarea prejudiciului material, emisă în partea dată o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 august 2012 în partea în care au fost respinse cerințele cu privire la încasarea cheltuielilor legate de închirierea altui mijloc de transport

constată:

La 25 octombrie 2011 Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că la 08 iunie 2011 pe str. Alexandru cel Bun, 52 mun. Chișinău, în urma căderii unei crengi de pe un arbore, a fost deteriorat automobilul ei, de model Tayota Avensis, n/î COK 695.

Menționează că pe marginea cazului dat s-a adresat organului de poliție din teritoriu și ÎM „Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” care au ieșit la fața locului, au documentat și înregistrat faptul dat.

Afirmă că întru stabilirea prejudiciului material real produs drept urmare a căderii crengii, s-a adresat către SRL „EXAUTO-PLUS”, expertul căruia, în prezența proprietarului automobilului și reprezentantului pârâtului a concluzionat că costul recondiționării automobilului de model Tayota Avensis, n/î COK 695, la stațiile specializate de aprovizionare tehnică constituie suma de 10752,50 lei, reprezentantul

pârâtului refuzând de a semna actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 402/06A din 10 iunie 2011.

Indică că pentru serviciile de evaluare a fost achitată suma de 400 lei.

Susține că ea este încadrată în câmpul muncii și având strictă necesitate în exploatarea mijlocului de transport, precum și pentru necesitățile de familie, la 09 iunie 2011 a încheiat cu Leonid Melenciuc un contract de locațiune, prin care dânsa ca locatar a închiriat de la ultimul automobilul de model Lexus IS 200 pe termen de o lună, termen în care urma ai fi reparat automobilul deteriorat, achitând pentru chirie 30 Euro zilnic.

Astfel, pentru perioada de chirie a achitat lui Melenciuc Leonid, conform actelor confirmatoare suma totală de 930 Euro, ceea ce conform cursului oficial la data achitării constituia 15400 lei.

Mai indică că la 23 august 2011 a depus o cerere prealabilă, înregistrată în cancelaria pârâtului cu nr. 01-0/1369, însă acesta a rămas fără răspuns.

Afirmă că a suportat cheltuieli financiare legate de primirea serviciilor juridice în sumă de 5000 lei, fapt confirmat prin bonul de plată, precum și achitarea taxei de stat în sumă de 946 lei.

Solicită încasarea de la ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” cu titlu de prejudiciu material a sumei de 10752,50 lei, cheltuielilor legate de închirierea altui mijloc de transport pe perioada aflării automobilului personal la reparație în sumă de 15400 lei, cheltuielilor legate de efectuarea raportului de evaluare a pagubei nr. 402/06A din 10 iunie 2011 în sumă de 400 lei, cheltuielilor pentru acordarea serviciilor juridice în sumă de 5000 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 946 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 august 2012 acțiunea a fost admisă parțial, încasat din contul ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” în beneficiul Adei Lazarev cu titlu de prejudiciu material suma de 10752,50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 946 lei, taxa de stat achitată și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei, în total suma de 16698, 50 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de avocatul Oleg Spînu, admis apelul declarat de ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”, casată hotărârea primei instanțe în partea în care au fost admise cerințele cu privire la recuperarea prejudiciului material, emisă în partea dată o nouă hotărâre, prin acțiunea care a fost respinsă și menținută hotărârea primei instanțe în partea în care au fost respinse cerințele cu privire la încasarea cheltuielilor legate de închirierea altui mijloc de transport.

La 11 martie 2013 Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea sumei de 400 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea evaluării și sumei de 15400 lei cu titlu de cheltuieli pentru închirierea mijlocului de transport, și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel a fost motivată doar în baza art. 117 alin. (1), (2), (3), art. 118 alin. (1) și art. 121 CPC, în lipsa prezentării probelor pertinente și concludente.

Sușține că decizia redactată a instanței de apel a recepționat-o la 16 ianuarie 2013, fapt confirmat prin plicul anexat.

Consideră că instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, în atare situație fiind admisă o încălcare gravă, privind legea materială ce guvernează relațiile dintre părți care a fost incorect aplicată.

Menționează că vinovat de producerea accidentului în litigiu este pârâtul, or conform pct. 3 al Statutului ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi”, scopul întreprinderii este de a îngriji plantațiile verzi, conform normativelor tehnologice și agrotehnice, la indicațiile Consiliului Municipal Chișinău și ale altor organe publice, întru asigurarea condițiilor de creștere a plantelor în mediul urban și prestarea diverselor servicii și anume: crearea, extinderea, întreținerea și dezvoltarea zonelor verzi, parcurilor, scuarurilor din mun. Chișinău, curățirea și defrișarea arborilor avariați, uscați și bolnavi.

Afirmă că obligația reparării prejudiciului material revine pârâtului, fapt expres prevăzut de art. 1398 alin. (1) Cod civil.

Cu referire art. 1404 Cod civil, indică că în cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligentă rezonabilă în executarea obligației.

La fel, indică că conform art. 10 lit. j) din Legea RM cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, este stabilită competența autorităților administrației publice locale, care urmează să respecte tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare și întreținere a spațiilor verzi.

Menționează că și art. 23 din Legea nominalizată prevede că proprietarii și gestionarii de terenuri cu formațiuni silvice sunt obligați să realizeze măsurile de menținere și îngrijire a arboreturilor în conformitate cu normele tehnice și cerințele de îmbunătățire a compoziției lor, de efectuare la timp a lucrărilor sanitare și de reconstrucție.

Consideră că instanța în apel a interpretat și aplicat eronat normele materiale și procesuale, casând hotărârea primei instanțe și motivând că reclamanta nu a prezentat careva probe veridice care ar confirma că ÎM „Asociația de gospodărire a spațiilor verzi” este vinovată de cauzarea prejudiciului, lăsând fără apreciere juridică actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 402/06A din 10 iunie 2011.

Invocă că instanțele de judecată au respins pretenția cu privire la cheltuieli legate de închirierea mijlocului de transport indicându-se că sunt neîntemeiate, deoarece reclamanta nu a prezentat probe pertinente și indiscutabile privind stricta necesitate de a închiria un alt mijloc de transport pe perioada aflării automobilului ei la reparație, deși dânsa domiciliază în afara mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Livezilor, 64, ce se confirmă prin viza de domiciliu din fișa buletinului de identitate și are un serviciu în centrul mun. Chișinău, fapt atestat prin certificatul Centrului Sănătății Familiei „GALAXIA” a SC „Balcombe” SRL nr. 01-05/302 din 21 noiembrie 2012, precum și faptul că are la întreținere doi copii minori ce are stricta necesitate de a-i transporta în oraș la bune pentru perioada orelor de serviciu.

Prin urmare, consideră că instanța nu a constatat corect circumstanțele de fapt ale pricinii, a aplica și interpretat eronat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, criticile recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ada Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul Adei Lazarev, reprezentată de către avocatul Oleg Spînu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan